

Forró ?szre várva

2023 augusztus 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A balliberálisok újabb támadást indítottak a Nemzeti alaptanterv ellen - Gajdics Ottó nagyszer? írása.

Kitört a vakáció, már az iskolaigazgatók számítógépének mappáiban vannak a következő tanév tantárgyfelosztásainak és órarendjének szeptemberig még legalább négyszer-ötször átdolgozandó tervei, de jelenleg csend honol a termekben és az udvarokon is. Érdemes ezt a csendet kihasználni arra, hogy még egyszer végiggondoljuk azt a hangzavart, amit a balliberális ellenzék gerjesztett a pedagógusok egy részének elégedetlenségét kihasználva, a társadalmi feszültségek növelése érdekében, és forró ?szt vizionál a nyári viharok idején is.

A legkézenfekvőbb eleme a mesterségen felszított ágazati haragnak a pedagógusok valóban méltatlan és tarthatatlan bérszínvonala. A kormány az új életpályamodellről szóló törvényben rendezte ezt a kérdést, és a végrehajtáshoz az uniós források megérkezését jelölte meg feltételként. Nem azért, mert bárki az uniótól várná a magyar tanárok helyzetének javítását, hanem azért, mert az említett források felhasználásáról szóló megállapodásban maga az unió kérte, hogy a közoktatás fejlesztését, az ágazatban dolgozók helyzetének javítását hazánk kezelje prioritásként. Akik tehát azon mesterkednek, hogy mindenféle mondvacsinált okokból ezen forrásokat visszatartsák, ténylegesen megkárosítják azokat, akiknek sorsát állítólag oly lobogó intenzitással a szívükön viselik.

Ahogy Rétvári Bence államtitkár fogalmazott nemrég, Dobrev Klára több körben találkozik a pedagógus-szakszervezetekkel, és elmondja nekik, hogy több pénz kell követelni, majd kimegy Brüsszelbe, és ott azt mondja, hogy egyetlen fillér se érkezen a pedagógusok béremelésére. Férje, a mi Ferink pedig gátlástalanul belemondja az orra alá tartott mikrofonok bármelyikébe, hogy nekik ez a dolguk, ez a hazafias kötelességük Brüsszelben. A szakszervezetek pedig ismét pártalapszervezetekké züllöttek, és azonnali ötvenszázalékos béremelést követelnek az életpályatörvényben meghatározott teljesítményalapú, nem melleleg igen látványos nagyságrend?, több év alatt fokozatosan bevezetendő rendszer helyett. Ebből is látszik, hogy nem a pedagógusok helyzete érdekli őket, hanem a minél rosszabb, annál jobb az ellenzéknek elv mentén a szeptemberben felmelegíteni szándékozott utcai balhék, sztrájkfenyegetések és káoszteremtés szolgálatába álltak.

Gyakori érv, hogy nagyon fontos az anyagi megbecsültség, de nem az egyetlen probléma a magyar közoktatásban. Állítólag a kormány szándékosan amortizálja a közoktatást, mert nem a kimúlt emberfők sokaságában hisz, hanem az összeszerelőüzemek betanított munkásainak szellemi színvonalát tartja elérendőnek a társadalom többségének. Ennek alátámasztására elborzasztó bizonyítékként szajkózzák a legutóbbi kompetenciamérések eredményeit, ami szerint kétségbeesítő a mai diákok szövegértési képessége. A balliberális primitívség netovábbja, hogy az ellenzéki legendárium szerint nem elég, hogy Orbán Viktor éhbérért dolgoztatja szegény túlterhelt tanárokat, de valamilyen különleges delejes módszerrel megbabonázza őket, hogy ne tudják megtanítani gyerekeinket rendesen írni-olvasni.

Természetesen ez a szöveg csak a kommentszekciók trolljainak ad muníciót, a háttérben a Nemzeti alaptanterv elleni ismételt támadás képe rajzolódik ki. Azzal van bajuk a libernyákoknak, hogy elveszítették hegemoniájukat a közoktatásban, megjelent és megerősödött egy nemzeti-konzervatív értékrend a kötelezően elsajátítandó tananyagban, ami konkurenciát teremtett manipulációikkal és agymosásukkal szemben. Annyira elhitték saját propagandájukat, hogy most arra biztatják egymást, minél többen mondjanak fel, hagyják ott iskoláikat, tanítványaikat, és nem veszik észre, mennyire kontraproduktív az áldozati póz, amibe vágták magukat.

Minden pályaelhagyó tanár ugyanis csak a húsz-harminc diákkal tudja elhitetni, hogy a gonosz kormány miatt hagyott csapat-papot, és tesz nagy ívben azok sorsára, akiket állítólag nagyon szeret. Már a másik iskolában is hiteltelen az a testtartás, hogy azért nem foglalkozom tovább veled, mert nagyon a szívemen viselem a sorsodat, de hát ezek nem hagyják. Aki ugyanis járt valaha iskolába, az nagyon jól tudja, hogy a tanár, amikor becsukja maga mögött a tanterem ajtaját, gyakorlatilag azt tesz, amit akar.

Az én korosztályom igazi diktatúrában, igazi fenyegetettségben dolgozó pedagógusokhoz járt iskolába. Mégis mindenki ?riz emlékezetében több olyan nagyszerű nevelőt, aki csak azért is beszélt a tiltott dolgokról, dafke megismertette velünk a t?rt m?veket is, és keményen megmondta a támogatott baromságokról, hogy baromságok. Az ? emlékezetük er?sít meg abban a meggy?z?désemben, hogy ami most zajlik ellenzéki értelmiségi körökben, az m?hisztéria, elkeseredett manipulációs kísérlet, ami társadalmi támogatottság hiányában csak újabb frusztrációhoz vezet. A beharangozott felmondások egyetlen célja és értelme a kormánybuktató szándék, hiszen ha a közoktatás összeomlik a tanárhány miatt, akkor ismét lehet orbánozni, mocskos fideszezni, ráadásul jól fel lehet idegesíteni minden családot, ahol a gyerek nem tud majd iskolába járni, a szül?k pedig emiatt nem tudnak dolgozni menni.

De éppen ezért nem lesz az egészből semmi. A magyar társadalom többsége ugyanis átlát ezen a m?májér mesterkedésen, és a pedagógusok között is többen vannak, akik nem szeretnék Gyurcsányék hasznos idiotáivá

válni. Nem a szakma van válságban, csak a szakma liberális kisebbsége. Ez a válság megszülte mára a maga selejtjét is. E selejt ideálképe Pankotai Liliben testesült meg.

Ez az alig érettségizett kislány ott tart, hogy kijelenti, a tanárok hetven százaléka alkalmatlan a pályára. Nyilván van viselkedésében egy adag fiatalkori meggondolatlanosság, kamaszos lázadás, ide nekem az oroszánt is típusú haragos dac. Mindez még bájos is lehetne. De kétségbeejt? inkább, hogy valakik elhitették vele, neki beszélnie kell, de elfelejtették felvilágosítani, hogy amennyiben mondani is akar valamit, el?bb nem árt gondolkodni. Ha megpróbáljuk kitalálni, mi járhatott a buksijában, amikor közölte, hogy olyanoknak követel drasztikus béremelést, akiknek kétharmada saját értékítélete szerint alkalmatlan a feladatára, tehát azt a pénzt sem érdemli, amit most kap, arra jövünk rá, hogy szegény butácska.

Mivel szakmailag teljesen inkompetens, a saját tanulatlanságát is csak azokra tudja fogni, akik ?t próbálták tanítani, kijelentése inkább politikai indíttatású. Annyit jelent csupán, hogy azok, akik nem hajlandók velük h?börögni az utcán, sztrájkolni, kordont bontani, rend?rt dobálni, azok szerinte nem alkalmasak a tanári hivatás betöltésére. Mivel a sors kegyetlen, szegény kezd? politikusn?nknek el kell viselnie, hogy a szerinte alkalmasak saját tapasztalatai szerint is alig teszik ki a pedagógustársadalom egyharmadát. De sebj, aki a politikára adta a fejét, annak nem árt megtanulnia, milyen kisebbségben lenni. De ne legyünk szegénnyel igazságtalanok, lássuk be, van azért némi igazság ostobácska kijelentésében. Tényleg megszorodtak az oktatási intézményekben a pedagógusi hivatásra alkalmatlan emberek. Az arányok épp fordítva alakulnak persze, mint Lilike kalkulációjában.

Általában a tantestületek egyharmada alibizik és játszik arra, hogy minél kevesebb munkával szerezze meg azokat a juttatásokat, amelyek – nem gy?zöm elégszer hangsúlyozni – valóban méltatlanul alacsony mérték?ek azok esetében, akik szívvel-lélekkel vesznek részt a nevel?-oktató munkában, de az említett réteg ennyit sem érdemelne. Eddig közalkalmazotti státusuk olyan védelmet biztosított számukra, hogy szinte kirobbanthatatlanok voltak az intézményekb?l. Az új életpályatörvény most hathatós eszközt ad az igazgatók kezébe, hogy valóban azoknak adjanak kiemelked? fizetést, akik a hátukon viszik az intézményt, és minden erejükkel a rájuk bízott diákok fejl?désére koncentrálnak. Akik viszont megúszásra játszanak, feltehet?en továbbra is elégedetlenek maradnak, és el?bb-utóbb elhagyják a pályát.

Utánpótlás pedig lesz, hiszen az idej felvételi adatok azt bizonyítják, hogy az elégedetlenséget szító káoszhuszároknak nem sikerült elvenniük a kedvét mindazoknak, akik Pankotai Lilivel ellentétben nem politikusok, hanem tanárok szeretnének lenni, és áldozatos munkával akarják megoldani a közoktatás problémáit, nem utcai h?börgések során. A szeptemberi h?mérsékletet meg bízzuk inkább a Teremt?re.

Borítókép: Feltüzelt diákok az egyik kormányellenes megmozduláson (Fotó: Havran Zoltán)

Gajdics Ottó

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
